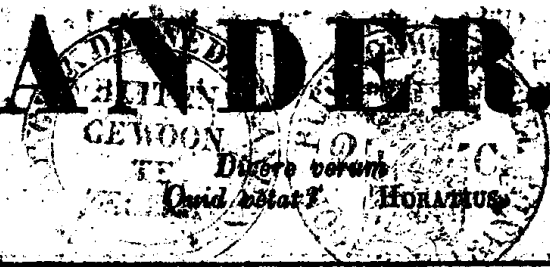

NOORD-BRABANDER.

NOMMER 48

'S BOSCH.

DONDERDAG, 21 APRIL 1831.

DE GEMEENTELIJKE STATEN der provincie Noord-Brabant, in aanmerking nemende, dat overeenkomstig de deswege bestaande voorschriften en verordeningen, in den loop van dit jaar moet plaats hebben de herijking der in den jare 1830 en vroeger geijkte lengtematen, inhoudsmaten en gewigten, alsmede de eerste herijk der onderscheidene tinnen, blikken en houten vochtmaten.

Hebben geordonneerd en ordonneren bij deze:

Art. 1. De herijking van al de hiervoor bedoelde maten en gewigten, zal binnen deze provincie eenen aanvang nemen op den 15 mei 1831, en uiterlijk op den 15 september daaraanvolgende, moeten zijn afgelopen.

Art. 2. Deze herijking zal geschieden door de arrondissements-ijkers, elk over de geheele uitgestrektheid van zijn arrondissement, met uitzondering evenwel van het arrondissement Breda, alwaar de herijking ook door den voor hetzelfde benoemde adjunct-ijker *Byvoet*, zal worden gedaan.

Art. 3. Ten einde de herijking der lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten en gewigten en, voor de ingezetenen te faciliteren, zullen de ijkers, gedurende den tijd tot deze werkzaamheden bepaald, binnen elke gemeente van hun ressort, naar gelang der uitgestrektheid, een of meer expresse zittingen moeten houden; zullende zij verplicht wezen, ten minste acht-dagen bevorens, aan de hoofden der plaatselijke besturen schriftelijk kennis te geven, van den dag, waarop zij binnen elke gemeente, tot het doen der herijking, zullen waeren.

Art. 4. De hoofden der plaatselijke besturen, zullen van de door de arrondissements-ijkers en den genoemden adjunct-ijker bepaalde zittingen, tot het doen der herijking, de ingezetenen, op de gebruikelijke wijze, tijdig verwittigen, en aan de gemelde ijkers een behoorlijk locaal, ter verrigting hunner werkzaamheden, aanwijzen en ter hunner dispositie stellen.

Art. 5. Zij, welke in gebreke mogten blijven, om op de gestelde zittingen hunne lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten en gewigten, ter herijking aan te bieden, zullen verplicht zijn, zich daartoe aan de woon- of werkplaatsen der arrondissements- of adjunct-ijkers te vervoegen.

Art. 6. De adjunct-ijker zal zijne werkzaamheden alléén en uitsluitend bij den herijk bepalen, en al zoo geene maat of gewigt mogen iken, waarop niet reeds het eerste ijkmerk gesteld is; blijkende het aan de arrondissements-ijkers opgedragen, alle nieuwe lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten en gewigten, op den tegenwoordigen bepaalden voet, te iken.

Art. 7. Al merkteecken der herijking over den jare 1831, zullen de arrondissements- en adjunct-ijkers zich bedienen van de letter M.

Art. 8. Zij zullen voor de herijking niet meer of minder mogen vorderen, dan het loon bij het tarief bepaald, te weten:

Voor de ijzeren gewigten,

Stukken van 1 tot 4 nederlandsche ponden,	5 centen.
„ „ 5 „ 20 „	12 1/2 „
„ „ 24 „ 50 „	15 „

Voor de koperen gewigten:

Wordt de helft meer betaald, dan voor de ijzeren.	
Voor het verdeelde nederlandsch pond, daaronder begrepen al de stukken, waaruit hetzelfde bestaat, 15 centen.	
Voor afzonderlijke stukken, van het stuk van 2 oncen af tot het kleinste toe, per stuk	2 1/2 centen.
Voor het medicinaal pond	5 „
Voor hetzelfde verdeeld	15 „

Voor de lengtematen:

Voor de el, halve el, palm en dubbelde palm	2 1/2 centen.
„ „ dubbelde el en 5 dubbelde el	7 1/2 „
„ „ gevouwen en als maatstaf	5 „
„ „ roede en dubbelde roede	12 1/2 „

Voor de houten en ijzeren inhoudsmaten:

Voor de mudde	50 centen.
„ „ halve mudde	30 „
„ „ een vierde mudde	20 „
„ „ 20 en 10 kop en 5 kop, dubbel, enkel en half schepel	10 „
„ „ 2 kop, kop, halve kop en verdere onderdeelen	5 „
„ „ ieder strijksel	5 „

Voor de drie onderscheidene tonnen:

Voor de halve mudde	50 centen.
„ „ heele „	80 „
„ „ dubbelde „	100 „

En voor de dubbelde mudde in cilindrische gedaante 80 „

Voor de koperen maten, tot de korenschalen behoorende, het dubbel van het ijkloon voor de houten maten.

Voor de gewigten, tot de korenschalen behoorende, het gewone ijkloon voor de gewigten.

Voor de onderscheidene tinnen, blikken en houten vochtmaten:

Voor de dubbelde nederlandsche kan	10 centen.
„ „ nederlandsche kan (<i>litre</i>)	7 1/2 „
„ „ halve nederlandsche kan en verdere onderdeelen	5 „

Zijnde van den jaarlijkschen herijk uitgezonderd, de flesschen, steenen en aarden kannen en kruiken, als welke slechts eenen eersten ijk behooren te ondergaan.

Voor de gewigten voor de gouden en zilveren werken:

Voor het verifiëren en iken derzelve, het dubbel van het ijkloon, hetwelk bij koninklijk besluit van den 18 december 1819 (*staatsblad*, n° 58), voor de daarin genoemde gewigten bepaald is.

Voor het verifiëren en iken van een essai-gewigt, 30 centen.

Voor de wisse:

Voor het kleinste raam n° I,	30 centen.
„ „ raam „ II,	45 „
„ „ „ III,	60 „
„ „ „ IV,	75 „
„ „ „ V,	90 „

Art. 9. De meergemelde ijkers zullen, bij de herijking, naauwkeurig toezien, van geene andere lengtematen, inhoudsmaten en gewigten te herijken, dan die door hun in gedaante, stof en samenstelling en in allen opzichte, overeenkomstig zullen worden bevonden aan de voorschriften, bij de daartoe betrekkelijke koninklijke besluiten vastgesteld, zullende dezelve, met betrekking tot degenen, die maten ter herijk mogten aanbieden, welke tot

het meten van zout hebben gediend, zich stiptelijk gedragen overeenkomstig het besluit dezer vergadering, van den 23 februarij 1827, litt. H. H., aan hun bij n° 31 van het *Provinciaal Blad* van dat jaar, medegedeeld.

Art. 10. Indien, bij het verrigten der herijking, sommige maten of gewigten te kort of te ligt of niet juist van gedaante en inhoud mogten bevonden worden, zullen de ijkers, bij zoo verre dit niet te herstellen is, zoodanige maten of gewigten onbruikbaar moeten maken, en desniettemin daarvoor het gewoon ijkloon genieten.

Art. 11. Voor het herstellen, verzwaren of justeren der maten en gewigten, zal hetzelfde loon betaald worden; als bij art. 8 dezer ordonnantie, voor het iken is bepaald, met uitzondering nochtans van de koperen gewigten, voor welke herstelling, verzwareing of justering zal betaald worden vijf centen per stuk.

Art. 12. De *medicinaale grein-gewigten* zullen door de ijkers worden nagazien en onderzocht, zonder dezelve te iken of met eenigen stempel te voorzien voor dat onderzoek, zullen zij evenwel het gewoon ijkloon tegen 2 1/2 centen per stuk, mogen ontvangen; doch levens een naauwkeurige aantekening moeten houden van de personen, die hunne *grein-gewigten* altes hebben doen nazien en onderzoeken.

Art. 13. Elk, die, na den 15 september aanstaande, in den handel, lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten of gewigten, mogt gebruiken, welke van het merkteecken, der herijking niet zijn voorzien, zal geacht worden zich van ongeoorloofde maten en gewigten te bedienen, en daardoor vervallen in de boete en penaltiteiten, bij de wetten, tegen het gebruik van zoodanige maten en gewigten, vastgesteld; zijnde overigens ten deze bij Zijner Majesteits besluit van den 30 maart 1827 (*Staatsblad*, n° 13), nog nader bepaald, geworden:

1°. Dat al diegenen, welke nalatig mogten zijn, hunne maten en gewigten, binnen den gestelden termijn, jaarlijks, ter herijking aan te bieden, en mitsdien alle kooplieden, winkeliers, fabrikteurs, handwerk- en neringdoende lieden, in welke winkels, openbare magazijnen, verkoop en werkplaatsen of uitstallingen, opherijkte maten en gewigten, na verloop van den voor de herijking gestelden termijn, aanwezig of voorhanden mogten gevonden worden, de straffen zullen belooopen bij de wet van den 6 maart 1818 (*Staatsblad*, n° 2), vastgesteld, met verbeurtenverklaring tevens hier bij hen gevondene onherijkte maten en gewigten.

2°. Dat de politie-beambten gemachtigd zijn, om *afzonderlijk* of wel gezamenlijk met de ijkers, te dien einde visitatien te doen, zoo dikwerf dit raadzaam mogt worden geoordeeld, en om van de gepleegde overtredingen bij behoorlijke processen-verbaal te doen blijkten.

3°. dat van het bedrag der boeten *een vierde* aan den ijker en *een vierde* aan de beambten der politie, die de overtreding zullen geconstateerd hebben, zal worden toegewezen.

Art. 14. Het is verboden oude maten of gewigten, in de winkels, magazijnen of werkplaatsen openlijk voorhanden te hebben; zullende het aanwezig van zoodanige maten en gewigten op de opgenoemde plaatsen, als het wezenlijk gebruik derzelve, worden beschouwd en aangemerkt, en zullende de bepalingen van Zijner Majesteits besluit van den 18 december 1822 (*Staatsblad*, n° 52), en der ordonnantie van den 29 januarij 1823, litt. E, houdende verbod van het gebruik van ongeoorloofde maten en gewigten, stiptelijk, moeten worden nagekomen.

Art. 15. Geene rekeningen zullen bij eenig collegie van openbaar bestuur worden aangenomen of gevalideerd, tenzij maten en gewigt in het nieuw metriek stelsel zijn uitgedrukt.

Art. 16. Geene openbare aankondigingen, aanplakkingen, berigten of insertien in nieuwe papieren zullen worden gedaan, tenzij de daarin voorkomende maten en gewigten, door de benaming van het nieuw metriek stelsel, worden aangeduid.

Art. 17. De ingezetenen dezer provincie, worden bij deze herinnerd aan de bepalingen van art. 3 der wet van den 21 augustus 1816, medebrengende: dat, te beginnen met den 1 januarij na het tweede jaar der invoering van het eenvormig stelsel van maten en gewigten, (zijnde geweest primo januarij 1822'er op geene pretentien of regtsvorderingen, hoe ook genaamd, gegrond op akten van dien of lateren datum, regtsgesproken zal worden, indien bij die akten zelve de berekeningen niet in gevolge het nieuwe stelsel zijn uitgedrukt, zijnde het mitsdien voor alle handeldrijvende ingezetenen van het uiterste belang, hunnen handel, bij in- en uitslag, geheel op het nieuwe stelsel te verrigten, en in hunne boeken, registers en correspondentien, alle berekeningen op dien voet te doen.

Art. 18. De hoofden der plaatselijke besturen zullen, ten minsten viermaal 'sjaars, en voorts zoo dikwijls, op onverwachte tijden, als zij zulks dienstig zullen oordeelen, in de winkels, magazijnen en werkplaatsen, onderzoek doen naar het gebruik van ongeoorloofde maten en gewigten, de overtredingen constateren, en de daarvan geredigeerde processen-verbaal ter vervolging, aan de ambtenaren van het publiek ministerie inzenden; wordende zij ernstig gelast, om ten allen tijde naauwkeurig te doen toezien, dat op de publieke markten van geene andere dan van de nieuwe lengtematen, inhoudsmaten en gewigten, gebruik worde gemaakt; en om zich overigens, bij het bedoelde onderzoek, niet te beperken tot de zoutmaten, stiptelijk te gedragen naar het hiervoor bij art. 9 aangehaald besluit dezer vergadering, van den 23 februarij 1827, litt. H. H.

Art. 19. De hoofden der plaatselijke besturen, alsmede hunne ondergeschikte ambtenaren en agenten, de ijkers, en alle andere ambtenaren en beambten der administratieve orde, worden met de executie dezer belast; zullende de koninklijke maréchaussée verplicht zijn, op de nakoming dezes, mede een naauwkeurig toezigt te houden, en de overtredingen te constateren.

Art. 20. De tegenwoordige ordonnantie zal worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt binnen alle steden en gemeente dezer provincie; op alle plaatsen waar zulks te doen gebruikelijk is, en in de binnen deze provincie uitgegeven wordende nieuwe papieren worden ingereerd, ten einde niemand daarvan onkundig zij en een tegelijk zich daarnaar konnig gedragen; zullende een genoegzaam, setal exemplaren van dezelve, worden gezonden aan de regbanken en de ambtenaren van het publiek ministerie, bij dezelve fungerende, alsmede aan den heer procureur crimineel en den heer kapitein, kommandant der koninklijke maréchaussée binnen deze provincie, ten einde tot de uitvoering dezer medelewerken en daarin aan de hand te bieden.

's Hertogenbosch, den 8 April 1831.

De gedeputeerde staten voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE,
Ter ordonnantie van deszelve,
F. X. VERHEYEN.

Switzerland.

BERN, 6 April.

BRIEF VAN DEN PRINS VON METTERNICH.

Aan Hunne Ewe. de heeren amblieden en staatsraad van het kanton van Lucerne, tegenwoordig directorium van het Zwitsersche bondgenootschap.

De ondergeteekende, hof- en staatskanselier van zijne apostolij

lyke keizerlyke en koninglyke majesteit, heeft het officie van den 6 januarij ontvangen, waarbij de heeren ambtlieden en staatsraaden van het kanton Lucerne, tegenwoordig bestuur van het zwitsersche bondgenootschap, hem de verklaring hebben medegedeeld, welke op den 27 december, bij den buitengewonen rijksdag te Bern vergaderd, uitgebragt is.

De neutraliteit van Zwitserland is verklaart, bekrachtigd en gewaarborgd door de Mogendheden, welke de acte van het congres van Weenen hebben onderteekend en die daardoor aan het bondgenootschap een ondubbelzinnig bewijs van hunne welwillende belangstelling gegeven hebben. Het oostenrijksch kabinet heeft, in deszelfs jongste mededeelingen, met het vereenigd bestuur de gelegenheid gevonden, om te herrinneren aan de verbindtenissen, welke ten dezen opzichte bestaan en waarvan het alle waarde erkent.

In dezen staat van zaken, en terwijl de rust van Europa door geenen staatkundigen oorlog gestoord wordt, dat zich in tegen deel de wil van alle Mogendheden voor de handhaving des vredes verklaart, heeft men niet zonder verbazing de zorgvuldigheid voor het behoud van de kostbare weldaad der neutraliteit kunnen zien, welke in Zwitserland de kalme en rust zoude moeten verspreiden, eene plegtige verklaring van diezelfde neutraliteit voortbrengen, welke, door geene schijnbare beweegredenen gevorderd en daartoe ongedwongen zijnde, een karakter van mistruwen aanneemt, hetwelk bijna offensief is voor de naburen van het bondgenootschap.

Deze verwondering werd vermeerderd door den zoo vrijwilligen als kostbaren maatregel voor de cantons van eene aanmerkelijke wapening; eene wapening, welke noch geeischt, nog door eenig op handen zijnde gevaar, noch door eenige dreigende betuiging in de naburige staten gevorderd is, maar welke noodzakelijk onrust en kwelling in de vreedzame bevolkingen van Zwitserland moest brengen.

De vrijmoedigheid dier aanmerkingen zal door het bondgenootschap niet anders kunnen beschouwd worden, dan als een nieuw blijk van de opregte belangstelling, waarmede de Keizer ten allen tijde is beziel geweest. Z. K. M. zal, met die standvastige bezorgdheid, welke dat belang hem inboezemt, alle poging afzweeren, om de neutraliteit in gevaar te stellen of in de inwendige zaken van Zwitserland tusschen beide te komen: en de opregtheid dier bedoelingen veroorlooft haar niet aan het gulle onthaal te twijfelen, hetwelk de tegenwoordige stap zal vinden bij magistraatspersonen, die belast zijn om voor de gewigtigste belangen van hun vaderland te waken.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar, om aan H. H. Exc. Exc. de ambtlieden en aan den staatsraad van het kanton Lucerne, de verzekeringen zijner, hooge achting te geven. Weenen, den 6 maart 1831.

(Geteekend) Metternich.

ANTWOORD.

Aan Z. A. D. H. den prins von Metternich, hof- en staatskanselier van Zijne Apostolyke Keiz. en Kon. Maj. en zynen minister van staat, die de buitenlandsche betrekkingen bestuurt.

De ambtlieden en den staatsraad van het kanton Lucerne, het tegenwoordig bestuur van het bondgenootschap, hebben de nota ontvangen, welke Z. A. D. H. de prins von Metternich, hof- en staatskanselier van Zijne Apostolyke Keizerlyke en Koninklyke Majesteit hen op den 6 maart 1830 gezonden hebben, in antwoord op die van 5 januarij, welke ten geleide was van den brief van den rijksdag, van den 27 december 1830, en zij hebben zich beijverd, denzelven aan de zwitsersche cantons, in eene buitengewonen rijksdag bijeengekomen, mede te deelen.

In de nota van Z. H. de plegtige traktaten herinnerd zijnde, waarbij de Mogendheden de neutraliteit van Zwitserland erkend en gewaarborgd hebben, en van Z. Keiz. en Kon. M. nieuwe verzekeringen ontvangende, dat zij al de kracht van die traktaten erkend en dat zij voor de belangen van het bondgenootschap eene bestendige bezorgdheid behoudt, hebben alle leden der bondgenootschappelijke vergadering de gevoelens van eene opregte dankbaarheid ondervonden, en zij verzoeken den heer prins von Metternich, om van die gevoelens wel het orgaan bij zijnen doorluchtigen Souverein te willen wezen.

Maar indien zoodanig de gevoelens zijn, welke de nota van Z. H. in den boezem van den rijksdag heeft doen geboren worden, is het echter niet zonder eene levendige droefheid, dat zij in diezelfde nota gezien heeft, dat hare verklaring van den 27 december 1830, omtrent de ware bedoelingen van Zwitserland, twijfelingen verwekt had, waartoe deze acte geen aanleiding kon hebben gegeven.

In de naburige staten van Zwitserland hebben aanmerkelijke wapeningen plaats gehad en worden nog verder voortgezet; in weerwil van het verlangen der groote Mogendheden en van hare opregte pogingen, om in Europa den vrede te behouden, konden de kansen van eene crisis niet miskend worden: zoodanig is het kenmerk van het tijdstip, waarop de rijksdag op eene plegtige wijze verklaard heeft, dat het bondgenootschap eene strikte onzijdigheid zoude handhaven; dat zij, ten einde dat recht te doen eerbiedigen, alle middelen zoude bezigen, welke in hare magt waren: dat zij de Zwitsers niet zou te wapen roepen, als om hare grensplaatsen tegen elken buitenlandschen

aanvoer, van welken kant die dan ook komen mogt, te beschermen.

De houding, welke het bondgenootschap heeft aangenomen, wae door deszelfs dierbaarste belangen bevelen; zij was overeenkomstig met de bedoelingen der hooge Mogendheden, welke in de acte van den 20 november 1813 erkend hebben: « dat de neutraliteit en deszelfs onafhankelijkheid van alle vreemden invloed in het ware belang der staatkunde van geheel Europa zijn. »

Zonder toebereidselen, naar de gewigtigheid der omstandigheden geëvenredigd, kon Zwitserland zich aan de kansen eener altoos onzekere toekomst zien overgeleverd en de rijksdag heeft onverwijd in de spoedige beschikbaarheid der militaire magten van het bondgenootschap moeten voorzien.

Alle bevolkingen van Zwitserland verlangen vurig de handhaving van den vrede; zij zegenen de pogingen der souvereinen om voor de menscheid de kostbaarste weeldaad te bewaren, en zij hoopen er het beste gevolg van; maar ook allen ondervinden des niet te min levendig de behoefte, om zich te verzekeren van het geluk, dat zij genieten door eene houding, vriendschappelijk jegens alle staten en overeenkomstig met den heiligen plicht, om door hunne eigene middelen, de volledigste en onpartijdigste neutraliteit te handhaven.

Zoo is de rijksdag, door te verkondigen, dat dit deszelfs eenige doel was, het orgaan van geheel Zwitserland geweest; de geheele natie heeft deze daad van het bondgenootschappelijk gezag toegejuicht en zich bereid betoond tot alle inspanningen en opofferingen, welke de handhaving der neutraliteit en de onschendbaarheid van hare grond; de verdediging van hare vrijheid en onafhankelijkheid van haar zouden kunnen eischen.

De vertegenwoordigers der bondgenootschappelijke staten zijn op het zekerste overtuigd, dat deze nieuwe openbaring van de grondbeginselen en gevoelens, welke hunne verklaring van den 27 december 1830 hebben voorgeschreven, voldoende zal zijn, om alle twijfelingen van Z. A. Keiz. en Kon. M. te doen verdwijnen, en om dezelve van de rondborstigheid en opregtheid van Zwitserland te overtuigen.

De ambtlieden en staatsraad van het kanton Lucerne, bondgenootschappelijk bestuur, nemen met ijver deze gelegenheid waar om aan Z. D. H. den prins von Metternich, hof- en staatskanselier van Z. A. Keiz. en Kon. M. de verzekering hunner bijzonderste hoogachting te geven.

De ambtlieden en staatsraad van Lucerne, bondgenootschappelijk directorium, en namens dezelve.

(Geteekend) De ambtman J. C. AMRHIJN

De kanselier van het bondgenootschap, (Get.) AMRHIJN. Lucerne, den 22 maart, 1831.

Engeland.

LONDEN, 17 april.

Eergisteren avond hebben de ministers eenen kabinetsraad gehouden. Dien dag heeft de russische ambassadeur eene zeer lange conferentie met lord Palmerston op het bureau van buitenlandsche zaken gehad.

Lord Granville, zijner majesteits ambassadeur te Parijs, heeft aan het gouvernement geschreven, dat het fransche kabinet een zeer voldoende antwoord van Oostenrijk ontvangen heeft op de nota, betrekkelijk het hinnen rukken van oostenrijksche troepen in Italie. De prins von Metternich heeft verklaard, dat, het oogmerk van het zenden van krijgsvolk in Italie bereid zijnde, door het onderdrukken van den opstand, order gegeven is aan den oostenrijkschen generaal om de troepen te doen terug trekken en de pauselijke staten te ontruimen.

Frankryk.

PARIJS, 14 April.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van den 12, hebben eenige aanmerkingen van den heer Mauguin den minister van buitenlandsche zaken, den heer Sebastiani, aanleiding gegeven om het volgende te zeggen:

Op welke grond beschuldigt men ons van Italie bedrogen te hebben? Hebben wij ooit gezegd, dat Frankryk ter beschikking stond van allen, die opstand zouden willen maken; dat de schatten en het bloed onzes vaderlands verspild zouden worden voor belangen, die de zijne niet waren? Ik geloof niet dat verstandige lieden ooit zoodanige begrippen hebben gehad. Het belang, de waardigheid van Frankryk zullen steeds het eenige rigtsnoer onzer staatkunde wezen; vordert dan deszelfs eer waarvan men spreekt, om de traktaten te verscheuren, zich begeerig naar naar oorlog te toonen, de billijkheid, die eerste, die heiligste aller wetten voor beschaafde volken, met voeten te treden?

« Er bestonden in juli traktaten; moest men ze gewelddadig verbreken en Frankryk in alle de ijsselijkheden van eenen algemeen oorlog storten? Wij willen geenen oorlog, zeggen onze tegenstanders, en nothans sommeren zij ons, om ten behoeve van alle opstanden oorlog te maken: daar zullen wij niet in treden;

Gij verlaat België, roept men nit. Beschouwt den tegenwoordigen toestand van dat land! Ik weet niet wat genootschap er de regering zoekt te beheerschen, plundering en doodslag in zijn gevolg heeft, en openlijk verklaart, dat het ons, onzes ondanks, tot den oorlog zal noodzaken. Neen wij zullen ons niet armhartig door eenige woelgeesten laten medeslepen, die hun land en gansch Europa tot eenen oorlog zouden willen doemen, waarvan zij niet in staat zijn de gevaren te berekenen en de uitkomst te voorzien.

Wat Frankrijk voor België gedaan heeft, is hetzelfde bereid nog voor hetzelfde te doen. Wij willen deszelfs onafhankelijkheid, deszelfs scheiding van Holland verzekeren, maar onder voorwaarde, dat men naar rede luistere; zoo doende maakt men zich onze vriendschap waardig en verwerft men onze ondersteuning.

Meent men de eer van Frankrijk op te houden, wanneer men tegen hare regering dezelfde taal voert als de redenaars in België, die zich ten onzen opzichte met eene bitterheid, met eene onbetamelijke uitlating, welke men recht zou hebben te betrugelen, indien men, om meer verhevene inzichten, den hoon niet moest vergeten, om slechts te zorgen voor de belangen van een volk, dat hen niet erkent en onze vriendschap altijd waardig is geweest. (Deze rede is door de groote meerderheid der vergadering zeer toegejuicht geworden.)

De kamer der afgevaardigden heeft zich met de meeste veranderingen, welke de kamer der pairs in de wet op het kiesrecht gemaakt heeft, vereenigd. De bepaling van de belasting-som is daarvan uitgezonderd. Voorts heeft de kamer met 300 tegen 51 stemmen goedgekeurd de voordragt der regering, om de kieslijsten dit jaar naar de kolieren van 1830 op te maken.

Volgens berichten uit Bombay te Londen aangekomen zouden in China twaalf steden door eene aardbeving vernield zijn; nagenoeg een millioen inwoners zouden de slagtoffers dezer rampen zijn geworden.

Men meldt dat het binnentrekken der troepen van het Rijn-Verbond in het groot hertogdom Luxemburg twee maanden uitgesteld is.

Belgie.

BRUSSEL, 14 April.

De generaal Belliard is sedert gister alhier terug; men zegt, dat hij de tijding heeft mede gebragt, dat, zoodra hij te Parijs aangekomen was, vier koeriers naar onderscheidene mogendheden zijn gezonden, ten einde hen te kennen te geven, dat het fransch gouvernement de Belgen in Luxemburg alleen zou laten handelen en dat het besloten had geheel onzijdig in de zaken van dat land te zullen blijven.

Overal is het getal der vrijwillige dienstnemingen aanzienlijk; sedert twee dagen beloopt hetzelfde meer dan 500 man.

Te Namen is eene batterij van 4 stukken en 2 hauwitzers, komende uit Brussel voor Arlon bestemd, aangekomen.

NATIONAAL CONGRES.

Zitting van den 14.

Deze zitting is meestal aan binnenlandsche belangen toegewijd geweest; aan den minister van oorlog werd gevraagd of er reeds troepen en verdedigingsmiddelen naar Luxemburg gezonden waren, waarop hij ten antwoord gaf, dat de naar Luxemburg bestemde troepen reeds op marsch waren en er ten aanzien der verdedigingsmiddelen van het groot hertogdom zoodanige maatregelen genomen waren, als geschikt waren om dezelve krachtig te maken; de wapenen werden uit Luik verwacht en zullen onverwijld naar Luxemburg gezonden worden; daarna kondigde de minister van buitenlandsche zaken aan, dat hij onmiddellijk door middel van den belgischen gezant te Parijs, categorisch antwoord wachte op de vragen wegens het protocol van den 20 januarij gedaan en meldde de terugroeping van den graaf d'Aerschoot; voorts is eene wet ingediend en dadelijk aangenomen, waarbij f.300,000 ter beschikking der regering worden gesteld, om het kanaal van Brussel naar Charleroy te voltoojen; nog is besloten, dat de zittingen van het congres met den 16 april voor eenen onbepaalden tijd zouden worden geschorst.

Nederlauden.

's HERTOGENBOSCH, 20 April.

Men leest in de *Bradische Courant* het navolgende:

ANTWERPEN, 16 April.

Gisteren op den middag is eene oorlogsbrik van 22 stukken,

voor het fort St. Maria, een uur van deze stad gelegen, voor anker gekomen; tegen 5 ure is er nog een korvet opgezeild en heeft zich in dezelfde positie geplaatst.

Heden morgen, zeer vroeg, zijn al de kanonneerbooten, zowel als de stoomvaartuigen, van stelling veranderd en hebben zich tusschen het vlaamsche hoofd en de citadel geplaatst; heden echter heeft er geene nieuwe beweging bij de schepen plaats gehad.

Wij willen de oorzaak van de verschijning van nieuwe schepen niet onderzoeken, maar zijn overtuigd, dat zulks geene reden tot gegronde vrees voor vijandelikheden kan opleveren en oordeelen dat alle ongerustheid daarover voorbarig wezen zou. Ook hebben wij geene vrees meer voor nieuwe onlusten binnen deze stad; maar zeker is het, dat de inwendige rust binnen de citadel zeer bedreigd wordt; dat aldaar eene buitengemeene ontevredenheid heerscht en dat de kommandant aan niets anders meer denkt, dan om orde en krijgstuicht binnen dezelve te handhaven; daar ontbreekt gezond water en men ducht er aanstekende ziekten. Deze bedenkingen en de buitensporige kosten, welke de bezetting der citadel den Hollanders veroorzaakt, geven ons hoop op eene spoedige ontruiming.

De *Staats-Courant* van gisteren deelt daaromtrent het navolgende mede:

Volgens een bericht van den generaal Chassé, van den 16 dezer, hebben Zijner Majesteits brik van oorlog *de Echo*, onder bevel van den kapitein ter zee Geesteranus, en de korvet van oorlog *Nehalunina*, onder bevel van den kapitein ter zee Ryk, vrijdag voor het fort, Ste. Marie, bij Calloo post gevat. Nog voor dat laatst genoemd schip daartoe het anker had doen vallen, kwam reeds een vaartuig onder parlementaire vlag daaraan op zijde, ter overhandiging van den volgenden brief, welke toon te ongerijmder is, daar het bezetten van het fort St. Marie door de Belgen, met de bestaande wapenschorsing lijnrecht strijdig is; terwijl het schieten uit dat fort op een schip met zieken, insgelijks van geen grooten eerbied voor die wapenschorsing getuigt.

Fort St. Maria, 15 april 1831.

Mijnheer!

Daar de stelling, welke gij ingenomen hebt, indien gij daarbij geene vijandelijke oogmerken koestert, tot niets ander strekt, dan om mijne soldaten te verbitteren, zoo noodig ik u, uit kracht van den wapenstilstand, uit, om u te verwijderen, of mij de redenen te doen kennen, waarom gij hier verschenen zijt.

Zoo gij u niet terstond na het ontvangen van dezen brief verwijdert, zult gij verantwoordelijk zijn voor alle gevolgen, die uit den strijd lust mijner manschappen zouden kunnen ontstaan.

Ik heb de eer te zijn,

De kommandant der belgische bezetting te
Calloo en fort St. Marie,
DE VRIEND, 2^e luitenant.

Aan mijnheer den kommandant
der hollandsche brik voor het fort
St. Marie.

De kapitein Geesteranus heeft terstond het volgende antwoord op dezen brief gezonden.

Aan hoord van Zr. Ms. brik de Echo, voor
Calloo, 15 april 1831.

Mijnheer,

De stelling, welke oorlogschepen van Z. M. hebben ingenomen, heeft niets vijandigs, en ik verzeker u dat de wapenstilstand van onze zijde, zoo als altijd, stiptelijk zal in acht genomen worden. Ik hoop dat hetzelfde van uwen kant het geval zal zijn.

Wat den strijd lust uwer manschappen betreft, zoo hoop ik dat gij denzelfden wel zult willen betrugelen, ten einde ons niet te noodzaken, om den strijd lust, die onze zbelieden bezielt, daartegen over te stellen.

Wij zullen dus hier blijven liggen, maar desniettemin van den inhoud uwer briefs aan Z. E. den generaal baron Chassé kennis geven. Tevens verzoeken wij u, de noodige bevelen te geven, dat aan de zijde uwer krijgslieden geene vijandelijke daad gepleegd worde; want de gevolgen daarvan zullen voor uwe rekening zijn.

Ik heb de eer te zijn,

De kommandant der brik de Echo,
W. R. GEESTERANUS, kapitein ter zee.

Aan mijnheer den kommandant
der Belgische bezetting van het
fort St. Marie.

Op dezen brief is van het fort het mondelinge antwoord ontvangen, dat men zich dienovereenkomstig gedragen zoude. Voorts heeft men van de schepen gezien, dat de brief van kapitein Geesteranus aan de Belgische soldaten in het fort is voorgelezen, en dat daarop terstond een reubode van daar is afgezonden.

Bij koninklijk besluit is de afschaffing en intrekking, met den 20 dezer maand bevolen, van de regthank van koophandel

in 'sHage, welke werkzaamheden door de regtbank van eersten aanleg zullen worden waargenomen. De registers dier regtbank zijn uit hunne betrekkingen ontslagen en haar griffier is bij de regtbank van eersten aanleg overgeplaatst, alwaar deze met de behandeling der commerciële zaken belast blijft.

— Z. K. H. de prins van Oranje heeft vrijdag, den 15 dezer, voor het eerst, sedert geruimen tijd, den raad van staten bijgewoond en daarin het voorzitterschap waargenomen.

— Men verneemt, dat de tweede kamer der staten-generaal op donderdag den 28 april weder bijeen zal komen, ten einde hare werkzaamheden te hervatten. Daartoe zal alsdan in de eerste plaats behoren: het onderzoek van het ontwerp eener gedwongene leening, en de afdoening van dat tot het aflosbaarstellen der schatkistbiljetten; waarop mede zal volgen de behandeling der begrooting, van het tarief, en van het voorstel van den heer *Wasin*.

— De groote bewegingen, die bij het leger te velde plaats hebben, zijn nog de gevolgen van de laatste indeeling van hetzelfde in divisien en brigaden; hetzelfde schijnt zich nu in orde van bataille te legeren of te kantonneren, makende de 1 divisie den regter en de 3 divisie den linker vleugel uit. De linie is zeer uitgestrekt, doch het leger wordt dagelijks versterkt en steunt op de drie gewichtige vestingen, Bergen op Zoom, Breda en 's Bosch, in de eerste linie van fortificatiën. Als een gevolg van de meerdere uitgestrektheid der militaire linie is dan nu ook het dorp Groot Zundert door onze troepen, en wel door het 1 bataillon jagers, bezet geworden.

— Naar men verneemt is dezer dagen het leggen eener scheepsbrug, over de rivier de Maas, bij de vesting Grave, voor eene aanzienlijke somme aanbesteed.

— In den namiddag van laatsleden-zondag heeft te Oosterhout een verschrikkelijke brand plaats gehad, welke omstreeks half drie uren in het huis van den heer *A. van der Aa*, houtkooper aldaar, ontstaan is; het vuur had spoedig niet alleen deze woning, maar ook den daarbij staanden houttuin, overmeesterd; door den hevigen wind werden de vlammen sterk voortgejaagd en sloegen weldra over tot in het huis van den heer *A. Oomen*, wiens woning aan de andere zijde der straat gelegen, echter mede geheel vernield werd; alleen de muren van deze gebouwen zijn overgebleven.

— Men spreekt thans van het aanbieden van de kroon van België aan den prins *Frederik August* van Saxon of aan den prins *Karel* van Beijeren, den broeder des Konings.

— Men meldt uit Dusseldorp den 12 april. Gisteren avond kwam de belgische generaal *Vandersmissen*, van zekeren majoor *Parys* en luitenant *Lesovis* vergezeld, hier aan. De majoor vertrok heden morgen met de stomboot van hier naar den Haag. Op hunne passen stond vermeld dat zij of hier ter stede, of in Deutz verblijven zullen.

— Dagbladen melden uit Kassel, onder dagteekening van den 3 april: „Gisteren is de marsch-order gegeven voor 4000 man en 12 stukken geschut, om den 15 (waarschijnlijk april) naar Luxemburg op te breken. De massausche troepen zullen zich daarbij voegen en het geheel door eenen keurhessischen generaal-luitenant gekommandeerd worden. Gelijktijdig zullen nog 8000 man hannoveranen derwaarts opbreken.“

(Allgemeine Zeitung.)

— Uit Hanover schrijft men, van den 3 dezer: „Nagenoeg de helft van ons contingent, drie regementen cavallerie, acht bataillons infanterie en eenige batterijen artillerie heeft bevel ontvangen, zich tot den 15 marschvaardig te houden. Als kommandant van dit korps wordt de generaal-luitenant *van Dornberg* genoemd, en als bevelhebber van het 10de armee-korps van het bondleger de generaal-luitenant *von Hemyber*.“

KORTE LEVENSCHEETS.

Van wylen *Z. D. H. den prins de Meän*, aartsbisschop van Mechelen en priemaat der Nederlanden, *Franciscus Antonius Maria Constantinus de Meän*, werd op den 6 juli 1756, op het kasteel van Saive, geboren. Hij studeerde achtereenvolgende op de academie van Douay en op die van Mainz. Hij was reeds kanunnik in de kathedrale kerk van Luik, toen hij tot het priesterschap verheven werd. Zijn oom, van moeders zijde, *Cesar Constantinus Franciscus de Hoensbroeck*, prins bisschop van Luik, wijdde hem als zijnen suffragant, bisschop. Ongeveer twee jaren daarna, werd hij proost der collegiale kerk van den heiligen *Martinus*. Zijn oom gestorven zijnde, werd hij met algemeene stemmen geroepen, om hem in zijne plaats op te volgen. Zijne verkiezing had plaats op den 16

augustus 1792. De Luikenaars stonden onder eenen prins van dat karakter, al te gelukkig geweest zijn. Maar de gebeurtenissen, welke destijds in Frankrijk voorvielen, voorzegen en verhaastten het oogenblik, dat zij zich hunne onafhankelijkheid en vrijheid moesten zien ontrooven. Weldra sleepten de republikeinsche legers de zuid-nederlandsche provincien en het land van Luik mede. De prinsbisschop zag zich verplicht in de maand juli 1794 zijne staten te verlaten en nam de wijk naar Duitschland. Men weet ten deele wat hij in zijne langdurige ballingschap heeft te verduren gehad. Hij vergat zijne kerk niet; hij deed alles wat in zijn vermogen was, om dezelve te redden; onderhandelingen traktaten, ondernomene reizen, niets werd gespaard, maar God had hem bestemd om langdurige en harde beproevingen te ondergaan; en hij kwam eerst na eene afwezigheid van meer dan twintig jaren uit zijne ballingschap in zijn vaderland terug. Alles was omgekeerd en veranderd; de oppermagt van Luik bestond niet meer. De prins *de Meän* werd, op den 28 juli 1817, tot aartsbisschop van Mechelen benoemd.

Men weet hoedanig zijn gedrag in deze nieuwe betrekking geweest is. Oversteept van zwakheden, aan eene menigte aanvallen kwellingen ten doele staande, meer dan eens gehoond en gelasterd week hij nooit een enkel oogenblik van dien weg van zachtmoedigheid, geduld, overgegevenheid en apostolischen moed, welken hij van den beginne af had ingeslagen. Het belang van den godsdienst hield hem geheel en al bezig, deze was het uitsluitend voorwerp zijner denkbeelden en bezigheden. Hij was zelfs schroomvallig naauwgezet in het vervallen zijner pligten als priester en bisschop, waarlijk godvruchtig en had daarbij eenen onbegrensden eerbied voor den Heiligen Stoek. Bijna alleen, te midden van den ondergang des priesterschap staande blijven, maakte hij er onafgebroken zijn werk van, om die te herstellen, en hij wijdde aan dat groote werk zijne bezittingen zoowel als zijnen ijver toe. Zijne liefdadigheid was overgroot, en nooit werden groote rijkdommen beter en christelijker besteed als de zijnen. Eenvoudig, magtig zonder pracht en ijdele vertooning, kende zijne milddadigheid geen grenspalen, om aan zijnen naasten wel te doen; en men mag, zonder overdrevenheid, zeggen, dat hij bereid was, zijn laatste stuk brood met de behoeftigen te deelen. God heeft zijne standvastigheid en zijne andere deugden vergolden, door, alvorens hem tot zich te roepen, den weduwelijken stand van de belgische kerken te doen ophouden. Hij is op den 15 januarij 1831, omstreeks twaalf ure overleden.

BEKENDMAKING.

72. * * Bij de *Gebroeders LANGENHUYSEN*, te 's Bosch, Drukkers en Uitgevers dezes, is tegen 7¹/₂ cents te bekomen:

BID- of GEDACHTENIS-PRENTJES van *Z. D. H. FRANCISCUS ANTONIUS MARIA CONSTANTINUS*, Prins DE MEÄN, Aartsbisschop van Mechelen, Primaat der Nederlanden, enz., enz.

71. * * Bij *G. VAN SON*, *J. G. ZIMMERMANS*, *MAS-SART* en *COPPE*s, op de Smalle Haven, te 's Bosch, is te bekomen:

BESTE DUITSCHE KLUITKALK.

BEURSPELIS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM den 16 April.

NEDERL. Werkel. Schuld.	2 1/2 pCt	38 3/4	à	39 1/2	39 1/2
Uitgestelde dito		3 1/4	à	13 1/16	13 1/16
Kansbiljetten		15	à	15 1/2	15 1/2
Schatk. bilj. groote		91 1/2	à	92 1/4	91 1/2
Dito kleine à f 100		93 1/2	à	95	94 1/4
Dito, dito à 50					
Recepis. gelid. 1830, à 5 pCt		71 1/2	à	73 1/2	73
Amortisatie-Syndikaat	4 1/2	64	à	64 3/4	64 3/4
Dito, dito	2 1/2	51 1/2	à	51 1/4	51 1/2
Domein-Losrente	3 1/2				
Anticipatie-billet. 1831.	6	92 1/4	à	94 1/4	93 1/4
Handel-Maatschappij	4	73 1/2	à	73 1/4	73 1/2
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek	3	56 1/4	à	57	57 1/2
Certifikaten van dito	5				
RUSLAND. Bij <i>Hops</i> en <i>C.</i>	5	86 3/4	à	87 1/2	87 1/2
Bij dezelfde 1828 en 29		87	à	87 1/2	87 1/2
SPANJE. Cert. van insch. gr. boek		39 3/4	à	40 3/4	40 3/4
Dezelfde te Amsterdam		40 3/4	à	41 1/2	41
ENGLAND, geconsolideerde	3	80	à	81 1/2	80 1/2